

ОТИВАМЕ НА ОСОГОВО

По няколко причини – вече познаваме добре повечето големи планини в България, търсим нови и непознати маршрути за един ден, а и искаме да се изкачим на петата по височина точка в България, защото кое е най-предизвикателното, най-впечатляващото и магнетично място на всяка планина? Разбира се – най-високият ѝ връх. Затова крайната цел на разходката ни из Осогово ще бъде връх Руен. Групата ни е от 20-тина души и е изключително разнородна и по възраст, и по светоусещане. Това, което ни събира е надеждата планината да ни посрещне приятелски и да ни приеме в дома си.

Отправна точка ни е град Кюстендил, преминаваме с автомобили през малкото планинско село Богослов и първата ни спирка по пътя е хижата, кръстена на планината. Хижа”Осогово” е и най-старата в нея - построена е през 1928 г. със средства, дарени от учреждения, банки и частни дарители.

От терасата виждаш далече, по-далече, най-далече...

Гледката на височина 1640 м е изключителна, а и хижата си я бива – обновена, чиста и предлагаща приятни часове за отмора. Опитваме ароматния горски чай и продължаваме да се изкачваме.

Паркираме колите в местността “Грамадите”, в близост до писта „Людмил Янков” и запусиялата вече бивша застава на гранични войски. Мястото е осеяно с гранитни късове, от които някога е правена уличната настилка на град Кюстендил .

Времето е чудесно и преходът е много приятен. Маркировката е перфектна, а и пътят сам си върви... Край нас са разтлани килими с най-чудновати шарки и аромати, които изпълват сетивата ни. Билки, цветя, тревици – всичко е толкова хармонично, че за пореден път се убеждаваме в съвършената подредба на природата.

... планината се вдига на пръсти и прегръща небето...

Вървим последователно в подножието на върховете Кулин камък -1915 м надм.в. и Човека - 2047 м надм.в. като спираме за по няколко снимки. Те ни се усмихват, ние им помахваме за поздрав, обещаваме си специална среща с тях и продължаваме напред. А планината намира неизброими начини да ни очарова – ту с някое цвете, ту с изворче като това - проболо земята и щедро даряващо живот...

...огряно от слънцето, благословено от планината и пречисто – всички му се покланяме доземи и искаме да сме като него...

Вече сме успяли да оставим зад себе си грижи, умора, проблеми и сме отворили очите си за красотата. А тя е навсякъде...

Когато ме питат що за тръпка е да вървиш с часове все нагоре, а после обратно, да те пече жегата или дъжд да те вали и вятърът да си играе с теб, обикновено показвам някоя снимка като тази. Само толкова.

И тъкмо започваме да коментираме, че ние сме единствените планинари за деня и след поредния завой настигахме още една група, въоръжена с карта и компас, почивайки до едно закачливо изворче. Поздравяваме се приятелски /май само в планината непознати се поздравяват така/, пожелаваме си леко изкачване и продължаваме.

След около час и половина от началото на прехода стигахме до местността „Превала” с едноименния заслон и чешмата “Бег бунар”. Заслонът „Превала” не е особено поддържан и чист /поне такъв го заварихме/, но е добре, че го има. Сега влизаме само от любопитство, но съм сигурна, че през зимата скиорите го благославят. Край него кротко пасат няколко крави. Дружелюбно им се усмихваме, галим ги, а те ни разрешават да ги снимаме.

Най-смелата крава позира с удоволствие като показва по-красивия си профил. Вярно, че не е лилава и не е в Алпите, но е съвсем очевидно, че Осогово ѝ допада и самочувствие не ѝ липсва.

Като цяло, според мен, Осогово е по-топла и по-мека планина в сравнение с Рила или Пирин. Една такава заоблена, протяжна, спокойна, подтикваща те към размисъл. Няма да ти се наложи да изтискваш себе си заради стръмни участъци или да се напругаш заради опасни склонове. Невероятни гледки има навсякъде около теб.

и с възхищение дишаш свобода

И да не пропусна да спомена – до върха може да се стигне и с високопроходим автомобил. От една страна, заклетият планинар би се усмихнал на този вариант, но пък, от друга, това е възможност за всеки, който има желание, да се качи до върха.

А ние трябва да стигнем до най-високата точка и след това и още, и още...

След около 4 часа от тръгването вече приближаваме Руен. Не знаем дали е специално заради нас, но конски шпалир ни изненадва и посреща в подножието на върха.

Пред нас е напълно възстановения и преустроен заслон „Руен”, който в миналото е служел за крайграничен наблюдателен пункт, а днес си има книга за посетители, където можеш да споделиш впечатленията си.

С много радост установяваме, че не сме сами. Група от Добрич, няколко души от София и Кюстендил ще ни правят компания на 2 251 м над морето. Мястото е обозначено с гранитна пирамида, която е служела и за граничен знак. Днес можеш на воля “да прескачаш границата” и да се разхождаш из Македонско, да се връщаш в България и пак, и пак...

Само с единия крак съм в Македония, колкото да снимам СФРЮ 91
и веднага се връщам обратно.

На планината явно ѝ е напълно безразлично чия собственост е била или ще бъде,
защото знае, че винаги ще остава след всички ни – ще посреща тези, които са дошли с
отворени сърца и добри намерения при нея и ще ги изпраща подobaващо – с благослов.

Разбирам, че планината ме е приела, защото се усещам като частица от нея
и когато споделям това с останалите установяваме, че всички мислим така.

Седим на върха, всеки преживявайки красотата, емоцията, чувството.
Съзерцаваме хоризонта, поемаме на големи глътки чувството за свобода, което Осогово
ни подарява и усещаме как планината полека ни “прекроява” и „смалява” – показва ни
колко сме еднакво малки и незначителни, еднакво беззащитни и раними – пращинки и
от краткото ни собствено настояще, и от безкрайната ѝ вечност.

Това е Осогово – води те полека, подарява ти невероятни гледки и те кара да мечтаеш.
Да знаете по-красива комбинация?

Правим още и още снимки на най-високата гранична точка на Европейския
съюз, хапваме на поляната и поемаме обратно – пътят ни чака. А най-хубавото е, че се
чувстваме и пречистени, и заредени, и нови, защото сме получили поредната порция
планинска мъдрост.

Автор: Светла Радкова